

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/149/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010146
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3614010146.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. januára 2019 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske a obžalovaného G. L. v trestnej veci obžalovaných

X) G..,

nar. X.X.XXXX v D. trvale bytom D., U. XXX/X, t. č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, na verejnom zasadnutí prítomného,

X) G..,

nar. XX.X.XXXX v D. trvale bytom D. - H. R., R. XX/XX, t. č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/20/2014 zo dňa 20. júna 2018 a taktó

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného G. L. zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa boli obžalovaní 1) G. L. a 2) G. L. uznaní vinnými v bode 1. a 2 z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pretože 1. dňa 03.03.2014 v dopoludňajších hodinách prišli po predchádzajúcej vzájomnej dohode v katastri obce G. L. do kameňolomu do ťažobno-spracovateľskej prevádzky k objektu prevádzky polovypáleného vápencového dolomitu, kde sa do objektu dostali cez povytiahnutú vonkajšiu bránu, prešli k pravej časti budovy, kde sa cez otvorené dvere dostali do priestorov prevádzky, odkiaľ odcudzili 3 ks prírubových elektromotorov z dopravných pásov 2,2 kW a následne z miesta činu odišli, čím spôsobili poškodenej spoločnosti Kameňolomy a štrkopieskovne, a.s., Zlaté Moravce škodu krádežou elektromotorov vo výške 395,01 €; 2. dňa 04.03.2014 v čase okolo 14,00 hod. sa obžalovaní znova vrátili po predchádzajúcej vzájomnej dohode v katastri obce G. L. do kameňolomu do ťažobno-spracovateľskej prevádzky k objektu prevádzky polovypáleného vápencového dolomitu, kde sa dostali cez povytiahnutú vonkajšiu bránu, prešli k pravej časti budovy, kde sa cez otvorené dvere dostal obžalovaný G. L. do priestorov prevádzky, pričom obžalovaný G. L. zostal vonku pred objektom dávať pozor a následne obžalovaný G. L. prinesenými kliešťami na rôznych miestach po celej prevádzke poprestrihoval elektrické káble a to elektrický kábel Cu 3 x 1,5 mm o dĺžke 25 m, elektrický kábel Cu 10 x 1,5 mm o dĺžke 20 m, elektrický kábel Cu 4 x 2,5 mm o dĺžke 130 m, elektrický kábel Cu 4 x 10 mm o dĺžke 160 m a elektrický kábel teplu odolný Cu 1 x 10 mm o dĺžke 60 m v úmysle ich odcudzit', tieto však obžalovaní odcudzit' nestihli, nakoľko

boli vyrušení zamestnancom kameňolomu a z miesta činu ušli, pričom dokonaním krádeže uvedených káblov by spôsobili poškodenej spoločnosti Kameňolomy a štrkopieskovne, a.s., Zlaté Moravce škodu vo výške 797,98 €.

Obžalovaný G. L. bol za to odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 1, 36 písm. l), 37 písm. h), m), 38 ods. 4 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 8 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa §§ 42 ods. 2, 3 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Trnava, č. k. 0T/72/2014 zo dňa 13.4.2014, právoplatného dňa 13.4.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uložil tomuto obžalovanému aj trest prepadnutia vecí - 1 ks štikacie kliešte červenej farby a podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 44 Tr. zák. u obžalovaného G. L. súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/101/2014 zo dňa 28.7.2014, právoplatného dňa 28.7.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/101/2014 zo dňa 4.6.2018, pretože trest uložený skorším rozsudkom je na ochranu spoločnosti dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obidvom obžalovaným uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej spoločnosti Kameňolomy a štrkopiesky, v skratke KAS, so sídlom Zlaté Moravce, škodu vo výške 395,01 €, pričom podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola táto poškodená spoločnosť so zvyškom uplatneného nároku odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania prokurátor a obžalovaný G. L..

Odvolanie prokurátora bolo písomne zahlásené tak, že je podané v neprospech obžalovaného G. L. proti výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu. Prokurátor poukázal na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, keď na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný, pričom v prípravnom konaní sa mal priznať pod nátlakom. Obžalovaný bol 5-krát súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť, pričom naposledy bol odsúdený pre prečin krádeže dňa 19.10.2016 k trestu povinnej práce na 200 hodín. Prokurátor vyslovil názor, že takýto výrok o treste nemôže v žiadnom prípade pozitívne pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život. Taktiež tento výrok nespĺňa prvky generálnej prevencie. Obžalovanému mal byť preto uložený trest odňatia slobody nepodmienečne, ktorý trest bude súčasne vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušiť výrok o treste u obžalovaného G. L. s tým, aby tomuto obžalovanému postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd sám uložil trest odňatia slobody nepodmienečne v dolnej polovici trestnej sadzby podľa §§ 245 ods. 3 Tr. zák., 38 ods. 4 Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne navrhol zrušiť výrok o treste v skoršom rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/101/2014 zo dňa 28.7.2014.

Obžalovaný G. L. písomne podal odvolanie jednak sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. Obžalovaný sa domáhal upustenia od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., vzhľadom na skoršie odsúdenie Okresným súdom Trnava, sp. zn. 0T/72/2014 zo dňa 13.4.2014. Obhajca obžalovaného nad rámec návrhu obžalovaného alternatívne navrhol použitie § 39 ods. 1, resp. ods. 4 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, pričom poukázal na konkrétne Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 55/2016. Navrhol teda zrušiť výrok o treste u obžalovaného G. L. s tým, aby odvolací súd upustil od uloženia súhrnného trestu, alebo aby obžalovanému uložil miernejší trest odňatia slobody ako súd prvého stupňa.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný G. L. prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajca poukázal na to, že trest uložený obžalovanému v skoršom rozsudku je trestom prísnejším, ako trest, ktorý prichádzal do úvahy v tomto konaní. Súčasne obhajca poukázal aj na to, že časť skutku obžalovaný spáchal v štádiu pokusu. Obhajca tu navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach zotrvali prítomné strany na svojich písomných návrhoch.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného G. L. nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v toto smere nebola v odvolaniach vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine u obžalovaného G. L. urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Ďalší obžalovaný G. L. síce na hlavnom pojednávaní spáchanie trestnej činnosti poprel, avšak súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na výpoveď spoluobžalovaného, ako aj svedka G. L., na základe ktorých vysvetlil svoje skutkové úvahy vedúce k záveru, že aj tento obžalovaný žalovaný pokračovací prečin krádeže spáchal. K tomu len pre úplnosť senát odvolacieho súdu uvádza, že tento obžalovaný sa v prípravnom konaní doznať a napokon ani sám odvolanie proti výroku o svojej vine nepodal.

1) Ďalej k výroku o treste z pohľadu odvolania obžalovaného G. L., uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Predovšetkým je potrebné uviesť, že ako ustanovenie o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., tak aj ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 Tr. zák. sú tzv. dobrodením zákona, ktoré umožňujú súdu neuložiť páchateľovi trest vôbec, resp. uložiť trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Nevyhnutnou materiálnou podmienkou pre takýto postup je okolnosť, že nepotrestanie páchateľa, resp. miernejšie ako obvyklé potrestanie páchateľa, sa javí ako postačujúci „následok“ za spáchaný trestný čin. Pri upustení od uloženia súhrnného trestu navyše spravidla musí ísť o skorší uložený trest, ktorý je podstatne prísnejší ako trest, ktorý by inak páchateľovi hrozil za aktuálne prejednávany trestný čin.

Tieto podmienky u obžalovaného G. L. neboli z hľadiska možnosti nápravy splnené. Senát odvolacieho súdu nemohol prehliadnuť, že obžalovaný sa prejednávanej trestnej činnosti dopustil ani nie mesiac po tom, čo vykonal trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov taktiež za majetkový prečin. Z uvedeného vyplýva, že možnosti prevýchovy tohto obžalovaného aj výkonom trestu odňatia slobody sú sťažené. Zároveň skoršie uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienečne za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. nemožno považovať vo vzťahu k prečinu podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. za postačujúci. V danom prípade ide prakticky o dva prečiny rovnakej závažnosti, čo prakticky vyplýva aj z rovnakých trestných sadzieb odňatia slobody u týchto prečinov.

Obhajcovi obžalovaného G. L. síce možno prisvedčiť, že vývoj trestnej praxe, vrátane rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vrátane Stanoviska, na ktoré obhajca poukázal, umožňuje v širšej miere ukladať mimoriadne znížené tresty. Z predmetného Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky síce takáto možnosť vyplýva aj pri vyhlásení obžalovaného o vine, avšak táto možnosť je tu daná fakultatívne. V tejto súvislosti okrem vyššie uvedeného musí súd vždy skúmať, či trest uložený v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby v tomto prípade 8 mesiacov, by mal byť neprimerane prísny, čo v danom prípade splnené nebolo.

2) K odvolaniu prokurátora smerujúcemu proti výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného G. L., senát odvolacieho súdu poukazuje na podmienky použitia § 44 Tr. zák. tak, ako sú vyššie uvedené. Tu poukazuje najmä na to, že tomuto obžalovanému bol skorším rozsudkom uložený trest odňatia slobody, ktorý je prakticky o 1 rok vyšší (3 roky odňatia slobody), ako je horná hranica odňatia slobody za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.

Ďalej pokiaľ prokurátor poukazoval v odvolaní na to, že tento obžalovaný bol už 5-krát súdne trestaný, k tomu je potrebné uviesť, že v poradí prvé odsúdenie má obžalovaný zahladené (Okresný súd Karviná - Česká republika v roku 2007). V poradí druhé a tretie odsúdenie (súhrnný trest odňatia slobody na 3 roky nepodmienečne) skončilo vykonaním trestu dňa 4.9.2009 (podmienečné prepustenie), pretože obžalovaný sa v skúšobnej dobe osvedčil. V poradí štvrté odsúdenie bolo zohľadnené pri upúšťaní od uloženia súhrnného trestu v aktuálnej prejednávanej veci. Napokon v poradí piate odsúdenie za

majetkový trestný čin dňa 19.10.2016 skončilo schválením dohody s prokurátorom, kde aj prokurátor súhlasil s uložením alternatívneho výchovného trestu povinných prác. V tomto prípade dokonca išlo o závažnejší prečin podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák., ako je ten, ktorý je predmetom tohto trestného stíhania.

Napokon senát odvolacieho súdu pri prejednávaní odvolania prokurátora prihliadol v prospech obžalovaného aj k tomu, že od spáchania prejednávanej trestnej činnosti uplynula už doba takmer 5 rokov.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.